

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Pospíšila a soudců Zuzany Bystřické a Martina Kopy v právní věci

žalobce: **R. S.**, narozený X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Martinou Šamlotovou
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod č. j. OAM-98742/ZM-2021

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se** z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to k rukám jeho advokátky Mgr. Martiny Šamlotové ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobce **se vyzývá**, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. V žalobě ze dne 5. 4. 2023 *žalobce* uvedl, že dne 22. 12. 2021 podal žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty [ve smyslu § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“)]. O této žádosti však žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nerozhodl. Žalobce proto dne 7. 2. 2023 požádal nadřízený orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 správního řádu. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců této žádosti vyhověla. Opatřením ze dne 2. 3. 2023 přikázala žalovanému, aby vydal rozhodnutí o žádosti do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Ani po uplynutí této lhůty však žalovaný rozhodnutí nevydal. Z tohoto důvodu žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o předmětné žádosti do 30 dnů od právní moci rozsudku.
2. *Žalovaný* ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 6. 2023 uvedl, že ve věci není nečinný. Prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Dne 25. 4. 2023 žalobci odeslal vyrozumění o možnosti nahlédnout do správního spisu, žalobce se však ke sjednanému termínu nedostavil. Posledním úkonem žalovaného byla žádost ze dne 4. 5. 2023 o provedení pobytové kontroly vůči Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl, pokud ji neodmítne pro opožděnost ve smyslu § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).

3. Soud se zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o podané žalobě nemůže věcně jednat, a odmítl ji z následujících důvodů.
4. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze nečinnostní žalobu *podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*
5. Pro aplikaci citovaného ustanovení v nyní projednávaném případě je podstatné, zda pro vydání rozhodnutí žalovaného je zvláštním zákonem stanovena lhůta. Soud shledal, že tomu tak je.
6. Žalobce požádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (coby typu povolení k dlouhodobému pobytu) ve smyslu § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Tu je nutno v prvé řadě konstatovat, že zákon o pobytu cizinců stanoví v § 169t lhůty pro vydání rozhodnutí. Ve znění účinném pro danou věc, tedy ve znění účinném ke dni podání předmětné žádosti (srov. např. přechodné ustanovení čl. IV bod 1. novelizačního zákona č. 173/2023), však toto ustanovení výslovně neupravovalo lhůtu pro vydání rozhodnutí o žádosti o *prodloužení doby platnosti* povolení k dlouhodobému pobytu. Tak se stalo právě až v návaznosti na novelu zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 173/2023 Sb., a to s účinností od 1. 7. 2023 a toliko pro nově podané žádosti [podle nového ustanovení § 169t odst. 6 písm. i) zákona o pobytu cizinců ministerstvo o tomto typu žádosti rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne jejího podání]. Dosavadní znění zákona o pobytu cizinců, které se aplikuje v dané věci, regulovalo v § 169t odst. 6 písm. c) pouze lhůtu pro vydání rozhodnutí o žádosti o vydání samotné zaměstnanecké karty. Podle tohoto ustanovení ministerstvo rozhodne *ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.* Pro nyní projednávanou věc se tedy nabízí analogické použití tohoto ustanovení i pro případy „pouhého“ prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a to za použití logického argumentu *a maiori ad minus*. Jinak řečeno, má-li být v daných lhůtách vydána samotná zaměstnanecká karta, tím spíše by v takových lhůtách mělo být rozhodnuto též o případném prodloužení její platnosti.
7. I kdyby však tato argumentace byla nesprávná, použila by se obecná úprava (která je zároveň z hlediska § 80 odst. 1 s. ř. s. „*zvláštním zákonem*“), tedy ustanovení správního řádu o lhůtách pro vydání rozhodnutí, neboť na řízení o daném typu žádosti se vztahují ustanovení druhé a třetí části správního řádu (§ 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *a contrario*). Ostatně právě nedodržením lhůt uvedených v § 71 odst. 3 správního řádu argumentovala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců v opatření proti nečinnosti ze dne 2. 3. 2023, č. j. MV-29111-3/SO-2023.
8. Podle § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí *bez zbytečného odkladu*. Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán dle odstavce 3 téhož paragrafu povinen vydat rozhodnutí nejpozději *do 30 dnů* od zahájení řízení, k nimž se *připočítává* doba a) *až 30 dnů*, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná

k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

9. Vzhledem k tomu, že v předmětném správním řízení nenastala varianta dle § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu, lze konstatovat, že podle citovaných právních úprav přichází do úvahy tyto potenciální nejzazší lhůty pro vydání rozhodnutí o žalobcově žádosti [soud v tomto ohledu vědomě pomíjí lhůtu dle § 71 odst. 1 správního řádu]:
- a) 30 dnů od zahájení řízení [§ 71 odst. 3 správního řádu],
 - b) až 60 dnů [tedy 30+30 dnů ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu],
 - c) 60 dnů [analogicky dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni podání žádosti],
 - d) 90 dnů [analogicky za podmínek dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni podání žádosti].

V tomto ohledu přitom nutno poukázat na bod [13] rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 202/2017-52, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „*Počátek lhůty pro podání nečinnostní žaloby musí být pro účastníka správního řízení a potenciálního žalobce stanoven jednoznačně, aby se v situaci, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula, mohl spolehnout, že během jednoho roku od uplynutí uvedené lhůty může skutečně podat nečinnostní žalobu (viz rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2013, čj. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, a ze dne 18. 1. 2017, čj. 8 As 88/2016-32).*“

10. Ovšem, i kdyby soud bral v úvahu lhůtu nejdelší, tedy devadesátidenní (ostatně v daném případě žalovaný skutečně požádal úřad práce o vydání závazného stanoviska), nebyla by žaloba podána včas. Jak plyne ze správního spisu, žalobce podal předmětnou žádost dne 22. 12. 2021. Lhůta 90 dnů pro vydání rozhodnutí žalovanému uplynula dnem 22. 3. 2022. Dle § 80 odst. 1 s. ř. s. tak mohl žalobce podat nečinnostní žalobu do 22. 3. 2023 (v případě pro něj nejpriznivějšího výkladu). Učinil tak však až dne 5. 4. 2023, tedy opožděně. Podle § 80 odst. 2 s. ř. s. přitom zmeškání této lhůty nelze prominout.
11. Z uvedených důvodů soud výrokem I. tohoto usnesení podanou nečinnostní žalobu odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 80 odst. 1 s. ř. s.
12. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. tohoto usnesení, a to na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
13. Výrok III. o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V této souvislosti soud současně vyzval žalobce ke sdělení čísla bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. srpna 2023

Petr Pospíšil v. r.
předseda senátu